

RÖDSPOVEN

Nummer 2, 2018

Medlemstidning för Linköpings fågelklubb

Linköpings fågelklubb

Hemsida: www.linkopingsfagelklubb.se

Facebook: <https://www.facebook.com/LinkFK/>

Postadress:

Linköpings fågelklubb

c/o Magnus Danestig

Gallstrandsvägen 34

585 99 Linköping

Medlemsavgift för 2018 är 125 kronor.

Ungdom 50 kr.

Linköpings Fågelklubb är en oberoende förening för dig som är intresserad av fåglar. Målsättningen med vår verksamhet är främst att genom ett allsidigt program underhålla och utveckla fågelintresset hos våra medlemmar. Föreningen skall vara till för både nybörjaren och den rutinerade. Vi vill också dela med oss av vår kunskap och leder därför exkursioner som vänder sig till allmänheten och håller föredrag och kurser. Ytterligare en uppgift är att utforska fågellivet i Linköpingstrakten.

Rödspoven kommer ut med två nummer per år.

Redaktör för detta nummer är Olof Hjelm, olof.hjelm@gmail.com

Omslag: Storlommar. Foto: Stig Holgersson.

Fåglar engagerar!

Välkomna till en förhoppningsvis fågelrik höst. Sommaren som har varit den varmaste någon någonsin upplevt har lett till att Roxens vadastränder är vidsträckta. Trutdammen vid Gärstad hyser ovanligt många kaspiska trutar och i skrivande stund verkar smådoppingarna gå mot en riktigt lyckad häckningssäsong. I det här numret av Rödspoven kan du ta del av vårt gedigna program och läsa om det gångna halvårets aktiviteter och observationer. Hoppas vi ses på de kommande aktiviteterna eller ute i fågelmarkerna.

Att vara ordförande i en fågelklubb innebär bl.a. att svara på alla frågor som allmänheten har om fåglar. Under sommaren har mängder av intresserade och oroade hört av sig. Som vanligt handlar många frågor om fågelungar som man tror ha ramlat ur fågelbon. Jag skriver tror, för väldigt ofta handlar det om borymmare som måsungar vilka springer runt på parkeringsplatser och torg. Då de är rätt högljudda tolkar många det som att de är övergivna, vilket de oftast inte är. Här kommer några guldkorn bland frågor jag fått.

En person hörde av sig via mail och var mycket bekymrad. En aggressiv fågel hade dykt upp i grannskapet och

med sitt skärande ljud skrämt bort alla sångfåglarna som nu tystnat eller lämnat området. Läget var desperat och skribenten ville ha förslag på åtgärder. Föredömligt fanns en ljudfil bifogad och det var med stor spänning som jag öppnade den. Jag var förberedd på att höra någon förrymd papegoja eller något annat högljutt. Men inspelningen avslöjade en bofink med sitt så kallade regnläte! Jag kunde lugna personen med att det var en väldigt vanlig fågel och att sångfåglarna säkert skulle komma tillbaka nästa säsong.

Ett telefonsamtal handlade om hur troligt det var att se en kolibri i Sverige. Efter att jag sagt att den var 0% och tipsat om att googla på dagsvärmare så höll personen tillslut med; det var nog ingen fågel som sugit nektar i trädgården. Det många inte vet är att svärmare kan ha riktigt lång sugsnabel som missas för en näbb. Några andra samtal har handlat om att man vill flytta på ett fågelbo och andra om att man upprört sig över avverkning och takarbeten som stört häckande fåglar.

Men vad gäller egentligen om man vill ta hand om en skadad eller övergiven fågel? Och vad får man göra med häckande fåglar?

Rådet till den som hittar en i övrigt frisk fågelunge är alltid att försöka lägga tillbaka den i boet igen. Många tror felaktigt att föräldrarna inte tar hand om ungen om den "luktar människa". Det är alltså inte sant. Om inte det går så får man själv ta hand om den i max 48h. Sedan måste den till kvalificerad rehabiliterare. För att ta hand om skadade fåglar eller annat vilt krävs tillstånd av Länsstyrelsen. Om det är en fågel/djur som tillhör statens vilt krävs tillstånd från Naturvårdsverket.

LFK har ingen sådan verksamhet utan här får vi hänvisa till Katastrofhjälp för fåglar och vilt (www.kfv-riks.se) alternativt Fågelakuten (<http://birdlife.se/om-nof/fagelakuten>). Tyvärr har de ingen rehabiliterare i Östergötland. Lite vatten och vila kan i vilket fall hjälpa om det inte är något brutet eller fågeln på

annat vis är sjukt. Är det en vanlig fågel som är skadad kan det annars vara bäst att avliva den av barmhärtighet.

Så till den andra frågan. Grundprincipen är att alla fåglar är fridlysta under häckning. Som markägare får man dock flytta eller ta bort bon om de kan anses utgöra en olägenhet. Jakt är dock inte tillåtet utan här har kommunen speciellt utsedda jägare.

Engagemanget för fåglar är alltså stort bland allmänheten. Jag uppskattar verkligen att man hör av sig. För intresset och omsorgen om fåglarna är ett sunt tecken och det ges möjlighet att informera och diskutera fåglar och fågelskådning med fler än våra medlemmar.

Olof Hjelm

Riktlinjer för integritetsskydd

Med anledning av den nya Dataskyddsförordningen, inom EU kallad GDPR, som trädde i kraft 25 maj 2018 vill vi informera våra medlemmar hur vi hanterar medlemsuppgifter. För att utföra en del av servicen till dig som är medlem i Linköpings fågelklubb behöver vi spara ditt namn och din postadress i ett medlemsregister. Det krävs för att ombesörja medlemsinbetalningar men framförallt när vi skickar ut vår medlemstidning Rödsboven. För att kunna leverera tidningen så skickas en fil med namn och adressuppgifter till vår leverantör för ändamålet. Vi delar inte dina uppgifter vidare i marknadsyfte, vi säljer inte personuppgifterna och låter inte heller tredje part få tillgång till vårt medlemsregister.

Vårt medlemsregister lagras på dropbox och det är endast styrelsens medlemmar som har tillgång till det. Dropbox möter de krav som ställs i GDPR och Dataskyddsförordningen (<https://www.dropbox.com/sv/SE/security/GDPR>).

Vi måste även spara uppgifter om dig, med hänsyn till bokföringslagen. Bokföringen sparas i låst utrymme och ska enligt lagen förvaras i 7 år.

Om du besöker oss på sociala medier som Facebook så sparar vi inga uppgifter alls om dig som besökare på dessa medier. I de sociala mediernas användarvillkor kan du se hur de hanterar dina uppgifter.

Inom gruppen Daglediga används e-mail för att man enkelt och snabbt ska kunna nå ut till gruppen i samband med exkursioner och andra sammankomster. Vill du få dessa e-mail eller avsäga dig dem kontakta ansvariga för Dagledig-gruppen (se hemsidan) .

Vi behandlar personuppgifter på ett säkert sätt och vi gör vad vi kan, tekniskt och organisatoriskt, för att skydda personlig information mot oavsiktlig eller olaglig radering, intrång, förändring samt obehörigt avslöjande eller åtkomst..

Har du funderingar eller synpunkter så är du välkommen att kontakta någon av oss i styrelsen.

Fåglarnas ruggning

Den 6:e februari gästades vi av Aron Edman som höll föredrag med titeln "En ruggig historia: Fåglarnas fjäderbyte – strategier, åldersbestämning och fjäderbytets betydelse för fåglarnas årscykel." Aron studerar biologi vid Lunds universitet och är sedan åtskilliga säsonger ringmärkare vid Ottenby fågelstation.

Fåglarnas fjäderdräkt slits rent mekaniskt genom friktion med omgivande föremål och luften. Dessutom

bleks den och försvagas av solljuset. I motsats till våra hårstrån växer inte fjädern till kontinuerligt utan fåglar löser i stället slitageproblemet genom att regelbundet ersätta gamla fjädrar med nya. Detta fjäderbyte kallas ruggning, och fjädrarna byts i en viss tidsföljd. Ruggningen tar tid och kraft och måste passas in tidsmässigt med andra energikrävande händelser i fågelindividens årscykel. Andra viktiga händelser är häckning och överlevandet av årstiden med knappa födoresurser.

Vanligen byts alla fjädrar en gång om året. Undantag är stora fåglar, som örnar, för vilka ett fullständigt byte av pennorna tar flera år. Hos andra arter kan fjädergrupper bytas ett par gånger årligen.

Olika arter, och ibland könen inom arten, har olika ruggningsstrategier som är anpassade till just den artens eller det könets levnadsvillkor så att överlevnadsmöjligheterna hålls så höga som möjligt.

Några grundprinciper finns dock. Juvenila fåglar genomför en partiell ruggning strax efter att de blivit "vuxna".

Detta innebär att vissa delar av kroppsfjädrarna ruggas (kroppsfjädrar då i motsats till vingens och stjärtens pennor). Vi kan märka det genom att t.ex. nyligen flygga rödhakar, rödstjärtar, näktergal m.fl. ser helt annorlunda ut än de vuxna. Till hösten har de genomfört en partiell ruggning så att t.ex. rödhaken har fått sitt röda bröst. Däremot flyger de (och andra fåglar) med sina första ving- och stjärt pennor tills de har fyllt ett år och nästa ruggningssäsong sätter in. Adulta individer av många långdistansflyttare förlägger ruggningen helt eller delvis till tropikerna. Långdistansflyttning sker för övrigt ofta i flera etapper så att födotillgången längs flyttvägen kan utnyttjas optimalt. Kortflyttare ruggar efter häckningen men före flyttningen.

Sen finns det förstås många undantag. Flugsnapparna, inklusive långdistansflyttare som näktergal, genomför sin ruggning av pennor innan de flyttar. Å andra sidan kan arter inom samma släkte ha olika ruggningsstrategier, t.ex. i släktet *Phylloscopus*, där lundsångaren ruggar i tropikerna under norra halvklotets vinter, medan kortflyttaren gransångaren ruggar före flyttningen. Det finns till och med exempel på arter där olika populationer har olika ruggningsstrategier. Ett exempel är törnsångaren, där de som häckar här brukar rugga innan de lämnar landet, medan vissa östligare

populationer/underarter ruggar under vistelsen i Afrika. Dessutom kan den enskilda fågeln i vissa fall själv reglera ruggningen, så att t.ex. en onormalt sen häckning senarelägger ruggningsstarten, eller att en påbörjad ruggning kan ta en paus för att möjliggöra en nödvändig flyttning. Det hela är alltså fråga om optimeringar i flera olika avseenden.

När ringmärkaren har fågeln i handen är det rätt lätt att avläsa ruggningsstatus, eftersom gamla fjädrar skiljer sig från nya i slitage och färg. Detta kan utsäga en del om fågelns ålder, men bara så länge som fågeln inte genomgått sin första fullständiga ruggningscykel. I vissa fall kan det dessutom, sa Aron, vara till hjälp vid artbestämning, t.ex. för att skilja unga honor av ängs- och stäpphök, som har mycket lika juvenila dräkter, men olika ruggningsstrategier. Ett intressant föredrag som föranledde många frågor och diskussioner i pausen och efteråt!

Aron gav också tips på några webbplatser för identifiering av fåglar bl.a. med hjälp av ruggning: [http://www.birdlife.se/ottenby-fagelstation/nyheter/valkommen-till-digiguiden!/
<https://aulaenred.ibercaja.es/contenidos-didacticos/identification-atlas-birds-aragon/>](http://www.birdlife.se/ottenby-fagelstation/nyheter/valkommen-till-digiguiden!/)

Ingemar Ander (även foto)

Krickan

episoder blir berättaren så småningom vuxen. Under tiden har tyvärr många av syskonen helt oförhappandes försvunnit (i gäddgap och rävmagar, får vi lyssnare antydningar om). Vi får nu följa flyttningen med de faror som finns längs flyttvägen och på övervintringsområdena i länder som Belgien och Frankrike. Där är det mest knallande skott

Efter årsmötesförhandlingarna den 4:e mars höll Johan ElMBERG ett kåseri med titeln "En krickas memoarer". Johan, professor i zoöekologi i Kristianstad, är en av landets främsta på andfåglar. För oss fågelvänner skriver han ofta i Vår Fågelvärld. När det gäller det mer vetenskapliga har han bland annat, tillsammans med en fransk kollega, skrivit en artmonografi över krickan, vilket borgar för att hans berättelse om en fingerad kricka är baserad på dagens bästa kunskap.

Memoarerna börjar med att berättaren kläcks, bekantar sig med sina nio syskon och lär sig hitta olika typer av mat på platser dit mamma kricka för sin kull. Efter många roande och oroande

som får krickkompisar att abrupt försvinna. Lyckligtvis undgår berättaren själv detta öde. Ännu bättre är att han träffar på en viss Kristiina Kricka och frampå västkanten slår följe med henne till hennes hemvatten i Finland, där de två sätter bo. Men sedan de fått ungar och berättaren övergivit sin familj tar memoarerna ett bryskt slut i och med en hagelsvärm från en jägare. Av alla de tio syskonen var vår berättare den enda som genom ovanlig tur och/eller skicklighet fick tillfälle att sätta avkomlingar till världen. Så ur den synpunkten fick sagan ett lyckligt slut!

Ingemar Ander (även foto)

Daglediga i Tinnerö våren 2018

Precis som förra året har Daglediga följt vårens framskridande i Tinnerö eklandskap. Vi har träffats 10 gånger ungefär varannan tisdag vid Fröberget och tagit en promenad, varvid oftast Rosenkällasjön har rundats. Premiären ägde rum den 16:e januari och avslutningen den blir 12:e juni. Antalet deltagare har varierat mellan 12 och 30. Då har jag inte räknat med den 13:e mars då vi endast var fyra tappra (dumdristiga?) till följd av temperatur kring nollan, duggregn och tung och halkig blötsnö att gå i.

Våren lät dock vänta på sig! Vintern var ju seg och så sent som den 10:e april var vatten fortfarande islagda med undantag för någon decimeter närmast strandlinjen.

Vid Fröberget tittade vi alltid igenom vad som fanns vid matningen, mest pilfinkar som vanligt. Den mest anmärkningsvärda obsen just där var väl den rörsångare som satt och småsjöng inne snåren den 15:e maj, både när vi kom på morgonen och när vi lämnade platsen vid middagstid. Men så är det ju, rörsångaren kan under flyttningen höras på platser man normalt inte väntar sig den.

I februari besökte vi Björn Erikssons matning i Lilla Aska, varvid vi kunde glädja oss åt närobsar av trädkrypare, tofsmes och talltita.

Frökärret spanar vi alltid av. Där är ju fint ljus på morgnarna och några vårmorgnar hade vi en fantastisk vy med spegelblank vattenyta. Svanar i större antal hade vi från slutet av mars. I maj var det endast ett par, sångsvan, kvar i Frökärret, medan det fanns åtskilliga par knölsvan i Rosenkällasjön och några par sångsvan. Gräsand fanns förstås så gott som hela vintern, från mitten av april även snatterand och knipa. Senare kom skedand, vigg och några krickor.

Medan det fortfarande var vinter stannade vi ofta till i skogspartiet väster om Rosenkällasjön, främst för att hitta kungsfågel. Vid ett tillfälle fick vi nöjet att se ett par korsnäbbar proviantera på grankottar i trädtopparna. I den rådande tystnaden hördes endast frasantet från fallande kottefjäll.

Mindre korsnäbb, hanne.

Foto: Nils Petter Gregersen

Medhavd matsäck avnjöts så gott som alltid vid borden vid Rosenkällasjöns dämme. Observationer från fikarasterna inkluderar forsärsla, trädlärka (hörd på håll), tofsmes, järnsparv och rörsångare.

Rörsångare vid dammet.

Foto: Ingemar Ander

I mars började gulsparrarna sjunga upp sig och hackspettarna bli mer aktiva. Mindre hackspettens trummande fick alla närvarande tillfälle att bekanta sig med. Några göktytors ivriga tytande var ett trevligt inslag en dag i slutet av april.

Tornet vid Rosenkälla användes ibland för avspaning av sjön och öarna med rester av döda träd. Förutom skrattmåsar och andfåglar har vi där sett vadararter som tofsvipa, skogssnäppa,

grönbena, drillsnäppa, rödbena, enkelbeckasin och mindre strandpipare. Det är onekligen något speciellt när skogssnäpporna far omkring och låter höra sitt spel.

Där brukar också hålla till ett tranpar, och vid ett tillfälle verkade de, obekymrade om måsarnas upprörda skrin, gå omkring och plocka skrattmåsunger. Kul var det den 15:e maj när vi hade en, möjligen två, trastsångare som sjöng i östra delen av Rosenkällasjön.

Totala antalet arter blev 108 (mot 100 våren 2017). Pilfink, talgoxe, blåmes, gulsparv, skata, koltrast och nötväcka har alla observerats vid samtliga exkursioner.

Några arter som har noterats vid endast ett tillfälle är: smådopping, kaja (sic!), trädlärka, varfågel, törnskata, näktergal, forsärla, trastsångare, dubbeltrast, havsörn, duvhök, bivråk och tornfalk.

Ingemar Ander

Buskskvätta hane (till vänster) och hona. Foto: Ingemar Ander

Tofsvipan vid Frökärret på sidan 9 fotades av Nils Petter Gregersen

Ett halvår i Linköpings fågelmarker

År 2018 startade utan så mycket vinterkänsla med milda temperaturer och ofta regn istället för snöfall. Väl inne i februari knäppte det dock till, blev många minusgrader, mycket snö och vinter på riktigt – en vinter som visade sig bli dryg. I princip hela mars var vinterkall och flera av de väderberoende kortflyttande fåglarna anlände lite senare än vanligt på sina håll. Våren kom, trots allt, och snön smälte så sakteliga i april och under hela maj och in i juni var det rena sommarvärmen!

Inga fynd av nya arter för kommunen har gjorts i skrivande stund, men däremot ett andrafynd. Denna text syftar till att ge en sammanfattning av noterbara fynd i Linköpings kommun under det första halvåret 2018 men ska inte ses som en fullständig summering. Majoriteten av texten baseras på fynd rapporterade i Artportalen och flera av de fynd som presenteras här har ännu ej behandlats av ansvarig rapportkommitté och kan därför komma att revideras.

Silltrutar vintertid hör inte till vanligheterna, men den 3/1 sågs en adult silltrut vid Gärstadverken. Ytterli-

gare en silltrut, men nu en 2k-fågel, sågs den 8/1 på samma lokal. Årets hittills enda fynd av kaspisk trut utgörs av en gammal fågel den 25/1 som även den sågs vid Gärstadverken. En lappsparv uppehöll sig i Västerlösa tillsammans med stora mängder gulspurv mellan den 1/2 och 20/2. I samma flock fanns även en snösparv. Ytterligare snösparvar sågs senare under våren, med som mest 24 ex, även de i Västerlösa. Den 13/2 och 14/2, vilket är ovanligt tidigt, gjordes fynd av enstaka tranor omkring Vreta kloster och Västerlösa.

I början av april sågs ett par rastande mindre sångsvanar omkring Ledberg, och enstaka fåglar sågs även sträckande mot nordost. En ensam mindre sångsvan sågs vid Södra dammen så sent som 1/5, vilket hör till ovanligheterna. Silltrut av den på västkusten häckande underarten *intermedius* ses inte ofta i kommunen, men den 4/4 sågs en adult fågel vid Stångåmynningen. I vanlig ordning sågs ägretthägrar vid Svartåmynningen från mitten av april till en bit in i maj, med som mest två fåglar samtidigt.

Från den 14/4 och fyra dagar framåt sågs en hane ringtrast i södra Valla, vilket faktiskt var kommunens enda fynd av arten i vår. Fynden av brandkronad kungsfågel i kommunen har de senaste åren ökat, och årets första sågs vid Åbysäckens motionsspår den 15/4. En sjungande hane hittades sedan i Rydskogen den 18/4, och senare visade det sig att den lyckades locka till sig en hona. Ännu ett par hittades dagarna efteråt – bara några hundra meter ifrån det första. Häckningsframgången är än så länge oklar. Ytterligare sjungande brandkronade kungsfåglar har observerats i Vallaskogen (21/4, 1/6) och Stjär-

norpsravinen (13/5). I vanlig ordning rastade fjällgäss vid Svartåmyningen från mitten av april till ett par dagar in i maj. Som mest sågs 34 fåglar samtidigt, varav flera var märkta med färgringar. En adult svarthuvad mås upptäcktes i Sättunaviken den 19/4 och uppehöll sig där till den 23/4. Arten är ovanlig i kommunen med endast fem tidigare fynd, och eftersom måsen höll sig väldigt stationär lockade den till sig många tillresta skådare. Två svarthalsade doppingar sågs vid Södra dammen den 19/4. Dock var de var endast på plats i ett par dagar, och inga tecken på häckning verkar har setts i år.

Den svarthuvade måsen vid Sättunaviken.

Foto: Ingemar Ander

Den 22/4 sågs två turturduvor vid Björkeberg kyrka, men efter att ha dragit iväg kunde de inte återfinnas. Det samma gällde den härfågel som sågs på förmiddagen den 24/4 vid Ljungs slott, som inte heller kunde återfinnas. En dvärgbeckasin sågs vid Rosenkällasjön den 25/4. Häckningsutfallet för rödspovarna vid Svartåmynningen är ännu ovisst. Dock finns det många spovar i området – som mest är 24 fåglar sedda samtidigt, vilket tangerar rekordet från förra året.

Maj är generellt sett en mycket intressant tid för spännande fågelfynd, och 2018 var inte något undantag. Månaden rivstartade med att kommunens andra fynd någonsin av biätare gjordes den 1/5 då en ensam fågel upptäcktes

vid Nybro, Svartåmynningen. Fågeln fotograferades, men försvann sedan spårlöst trots många eftersökande skådare. Samma dag sträckte två ejderhannar förbi Svartåmynningen för att sedan rasta vid Stångåmynningen. En adult hona stäpphök sågs vid Svartåmynningen den 4/5, och sex dagar senare, den 10/5 sågs även en 2k stäpphök vid samma lokal. En inlandsraritet, småtärna, hittades den 9/5 vid Svartåmynningen. Tärnan blev dock väldigt kortvarig, endast omkring 15 minuter. Ytterligare en småtärna sågs på samma lokal den 23/5. Den 14/5 upptäcktes en adult hane rosenstare vid Svartåmynningen, vilket är det blott tredje fyndet av rosenstare i kommunen, samt första gången som en adult hane ses. Tyvärr sågs fågeln endast i ca 1,5 timme.

Biätare på blyxtvisit vid Nybroplattformen

Foto: Bosse Johansson

Glada rosentareskådare!

Foto: Olof Hjelm

Den 15/5 hördes två trastsångare vid Rosenkällasjön, och ytterligare trast-sångare hördes vid Sträp och vid Vist-kärret senare i månaden. Ängshökar har observerats under hela maj, främst i området mellan Ledberg och Svartåmyningen. Om det blir någon lyckad häckning i år igen återstår att se. I mitten av maj samt i början av juni har enstaka rastande svarttärnor setts vid Svartåmyningen, med som mest fem tärnor sedda samtidigt. Det fina vädret i maj kan vara en stor anledning till att det inte sågs en enda fjällpipare i kommunen under våren – de fina väderförhållandena kan ha lett till att fjällpiparna inte kände behovet av att rasta utan istället flög raka vägen upp i fjällvärlden. Årets hittills enda fynd av flodsångare utgörs av en sjungande fågel vid Meandern, Stångån i slutet av maj. Flodsångaren var dessutom svår att höra bland

alla säv- och gräshoppasångare. Vid Svartåmyningen sågs en smalnäbbad simsnäppa den 31/5 och fågeln stannade till dagen efter. Den 7/6 upptäcktes en busksångare vid bron i Ledberg. Fågeln har därefter varit stationär och är i skrivande stund fortfarande på plats. Ännu en busksångare hittades den 12/6 vid Ljungdammarna utanför Ljungsbro. En kentsk tärna sågs vid Sättunaviken mellan 9-10/6. Kentsk tärna är precis som småtärna en riktig inlandsraritet och är inte årlig i kommunen.

Som vanligt har det alltså varit ett väldigt fågelrikt halvår i Linköpings kommun, och nu återstår det att se vad årets andra halva för med sig – kommer vi få någon ny art för kommunen år 2018?

Erik Jonsson

Program för LFK och Daglediga hösten 2018

För dagledigas tisdagsaktiviteter finns kontaktinfo etc för de olika aktiviteterna på www.linkopingsfagelklubb.se. I övrigt anges detta under respektive programpunkt.

Välkommen på våra aktiviteter!

Tisdag 21 augusti Visingsö Ca kl 7.00.

Denna höststart har blivit tradition. Rüdiger Kasche guidar på Öa. Gott om vadare förväntas i Erstadkäret.

Lördag 25 augusti kl. 9.00 – 12.00 Plattformen Nybro, Svartåmyningens naturreservat.

Vi tittar på vadarfåglar från plattformen vid Nybro. Många pipare och snäppor rastar på sin väg söderut och vi lär oss att artbestämma dessa svårbestämda arter. Det kan vara lite knivigt då vissa är i höstdräkt. Eller vi njuter bara av dessa långbenta och sirliga fåglar. Kläd-sel efter väderlek. Det kan blåsa snålt uppe på plattformen.

Ansvarig: Gunilla Wetterling, 070 788 12 26, gunilla.wetterling@gmail.com

Tisdag 28 augusti Roxen och Södra dammen kl 7.00.

Vi startar förmodligen vid Sättuna. Södra dammen är en unik lokal för svarthalsad dopping och trutar. I Kallerstaddungen kan det finnas en del intressant också.

Tisdag 11 september Mörbyslätten kl 9.00 !

Rovfågelsträcket bör vara intressant vid denna tid om vädret står oss bi. Vi lägger några timmar här.

Lördag 15 september kl. 11.00 – 15.00

Plattformen vid Sättuna, Svartåmyningens naturreservat.

Vi tittar på rovfåglar som jagar över marderna eller som sträcker mot söder. Arrangemanget är väderberoende men det finns god chans på havsörn och olika vråkar och kärnhökar.

Ansvarig: Gunilla Wetterling, 070 788 12 26, gunilla.wetterling@gmail.com

Torsdag den 27:e september kl. 19:00 Naturcentrum, Lasarettsgatan 1, Linköping Föredrag med Åke Lindström: ”Dubbelbeckasinen och dess fantastiska flyttning”.

Åke Lindström är professor i zoekologi i Lund. Han forskar bl.a. på förändringar i fåglarnas antal och utbredning i Sverige, inte minst påverkan genom förändringar i klimat och naturmiljöer. Sedan länge är han intresserad av fågelflyttning, särskilt beteende, fysiologi och fettupplagring i samband därmed. Förutom i fältarbete, gärna i arktisk miljö, har han deltagit i inomhusstudier, bl. a. på fåglar som ”flyttar” i vindtunneln vid institutionen i Lund. Just nu ligger Åkes fokus på dubbelbeckasinens flyttning.

Dubbelbeckasinen, en mindre känd släkting till enkelbeckasinen, häckade förr i stora delar av Sverige, idag dock knappast utanför fjälltrakterna. Arten tillhör den kvartett av svenska fåglar där könen träffas på spelplatser, så kallade lekar. Rastande fåglar kan höras spela i Sydsverige under sensvåren. Mycket av dubbelbeckasinen liv är ännu höljt i dunkel. Med ny teknik, i form av små ljusmätare som sätts på en ring runt benet, har man fått en första inblick i hur arten flyttar och var den övervintar. Kom om hör om dubbelbeckasinen hisnande flyttningsresa från Jämtland till Afrika!

Ansvarig: Ingemar Ander, 076-776 26 68, ingemar.ander@comhem.se.

Spelande dubbelbeckasin

Foto: Åke Lindström

Lördag 29 september Häradsjär.

Tillsammans med Fågelföreningen i Norrköping besöker vi Häradsjär under en hel dag. Under denna tid pågår även ringmärkning på ön och tillfälle finns att se fåglar på nära håll. Båten avgår 07:45 från Fyrudden. Hemfärd under eftermiddagen eller tidig kväll. Anmälan till Margareta Pilemalm 0738-105921. margareta.pilemalm@bredband.net
Ange om du har tillgång till bil.

Tisdag 9 oktober Roxen kl 8.00.

Vi besöker Sättuna, Nybro och Kungsbros plattformar med gäss, änder och rovfåglar i siktet.

Torsdag den 18:e oktober kl. 19:00 Naturcentrum, Lasarettsgatan 1, Linköping. Föredrag med Nils-Åke Andersson: "Smakprov på Brasiliens färgsprakande fågelliv".

Nils-Åke Andersson, bördig från Linköping, numera bosatt i Kimstad, är hängiven fågelskådare. När Östergötland och Sverige kändes för trångt tog han steget ut i Stora Världen med början i fågeltäta Spanien. Därefter har det blivit många länder jorden runt, många nya miljöer och många nya fågelarter.

Purpleufonior och blåskuldrade tangaror

Foto: Nils-Åke Andersson

I kväll beger vi oss till jättlandet Brasilien. Nils-Åke berättar om natur och fågelliv från resor i våtmarksområdet Pantanal och i området kring Rio de Janeiro. En färgstark upplevelse utlovas! Ansvarig: Ingemar Ander, 076-776 26 68, ingemar.ander@comhem.se.

Lördag 20-söndag 21 oktober Häradskär

En tvådagarsstur till Östergötlands bästa ö. Förra årets resa bjöd på kungsfågelsångare och tretåig mås. Anmälan till Olof Hjelm, 070-670 64 18, olof.hjelm@gmail.com senast 1 oktober. Begränsat antal platser.

Tisdag 23 oktober Häradskär

Vi gör en heldagstur på Häradskär, denna fenomenalt vackra fågelrika ö i yttrehavsbandet. Anmälan till Gunilla Wetterling sms eller mail.

Tisdag 6 november Smedstad-Tinnerö kl 9.00

Promenad i Tinnerö eklandskap. Vi håller även en viss beredskap att åka på eventuella larm i regionen.

Onsdag den 7:e november kl. 18:30 (obs tiden!) Naturcentrum, Lasarettsgatan 1, Linköping Föredrag med Caroline Isaksson: "Stadens lockelser och faror för våra småfåglar".

Caroline Isaksson är uppvuxen på Öland där också hennes fågel- och miljöintresse vaknade. Som docent driver hon nu en forskningsgrupp vid enheten för Evolutionär ekologi vid Lunds Universitet.

I kväll kommer Caroline att berätta om sin forskning som syftar till att förstå hur staden påverkar våra vanligaste småfåglar, som talgoxen och blåmesen. Vad är det som lockar dem in till stan och vad får det för konsekvenser på deras hälsa, överlevnad och häckningsframgång?

Dessutom kommer hon att berätta om ett nystartat projekt, där du kan vara med och bidra till forskningen!

Mer om detta och mycket mer kommer ni att få höra under kvällens föredrag.

Lästips: www.biologi.lu.se/urbanbirds, www.biology.lu.se/caroline-isaksson.

Ansvarig: Ingemar Ander, 076-776 26 68, ingemar.ander@comhem.se.

Carolines fåglar
Foto: Caroline Isaksson

Onsdag 14 november kl 19.00. Skådar-pub på Backen.

Uppladdning inför helgens kommunrally samt lite allmänt fågelprat. Anmälan: Olof Hjelm, olof.hjelm@gmail.com, 070-670 64 18.

Lördag-Söndag 17-18 november. Kommunrally.

Det är alltid kul att komma tvåa! Se www.ofog.se för mer information.

Tisdag 20 november Nykvarn och Stångån kl 9.00.

Vi samlas direkt vid Snöbryggan och går ut mot Stångåmynningen. Kungsfiskaren är väl mer eller mindre säker vid denna tid, försärlan rör sig inom reningsverket, smådopping gömmer sig efter åstranden och det brukar alltid finnas annat trevligt efter ån.

Tisdag 4 december Norra Roxens skogar kl 9.00.

Vandring från Smedshemmet och norr-rut. Om det är läge och väder för kungsförnar i Normlösatrakten håller vi öppet för en tur dit!

Tisdag 18 december Naturcentrum kl 14.00.

Vi startar vid Belvederens matning och fortsätter sedan med Luciakaffe, bildvisning, någon talare och presentation av vårprogram för 2018.

En sparvhök med pilfinksblod runt näbben. Fågelskådning bjuder ibland på riktig action.
Foto: Gabriella Rinaldo

